

ODGOVORI VIJEĆA ZA PROVOĐENJE UREDBE O SV. LITURGIJI

O koncelebraciji

— Da li je potrebna dozvola Ordinarija za koncelebraciju Mise Gospodnje Večere na Veliki četvrtak? - Nije. No Ordinarij može odrediti da neki svećenici pojedinačno celebriraju ako to traže pastoralni razlozi.

— Dolikuje li da se kod pogreba održi koncelebracija mjesto mnogih pojedinačnih Misa? - Dolikuje.

— Da li se đakon i podđakon, koji dva puta na dan kod koncelebracije vrše svoju službu, mogu dva puta pod obe prilike pričestiti? - Mogu.

O pričesti pod obe prilike

— Da li se svećenici, koji vrše službu đakona i podđakona kod svečane Mise, mogu pričestiti pod obe prilike ako su već celebrirali ili će celebrirati kasnije, kao što to mogu kod koncelebracije? - Ne mogu. Zakon da sv. Pričest ne ponavlja dva puta na dan ostaje na snazi. Iznimke su samo oni slučajevi koji su izričito spomenuti.

— Je li dozvoljeno đakonu, kad sam asistira kod Mise, da se pričesti pod obe prilike? - Jest.

— Je li »odrasli krizmanici« koji se mogu pričestiti pod obe prilike oni koji su došli do dobe razuma ili koji su došli na godine puberteta? - Oni koji su došli na godine puberteta.

— Da li se prigodom koncelebracije u redovničkoj zajednici mogu pod obe prilike pričestiti samo oni redovnici koji poslužuju kod oltara ili i svi ostali? - Svi redovnici koji prisustvuju Misi.

O molitvi vjernih

— Da li molitva vjernih mora biti na svakoj Misi kod koje sudjeluje narod? - Ne mora uvijek. Konstitucija o sv. Liturgiji u br. 53. je odredila da se »uvede posebno nedeljom i zapovjednim blagdanom«. U te dane se mora držati, a u druge po volji celebranta. Sasvim je prikladno da bude u izvanrednim okolnostima, kad se veliki broj vjerenika sastaje u crkvi, nekoliko puta na farijalne dane adventa i korizme, kod vjenčanja, prve pričesti, krizme, pogreba i slično. Ovaj dragocjeni biser što ga je sabor povratio rimskoj liturgiji kao vrlo značajni dio Mise ima veliko pastoralno značenje.

— Na koga spada da odobrava formule molitve vjernika? — To spada na biskupsku konferenciju. Ova molitva izražava prošnju cijele Crkve, ali usklađenu s pojedinim mjestom i vremenom. Nužno je da prisutna zajednica vjernika osjeti tu molitvu kao svoju vlastitu. Stoga ona mora odgovarati duhu svakog pojedinog naroda i izražavati realne potrebe sakupljene zajednice. Ovdje se može pripustiti velika raznolikost, posebno u nakanama i u formama sudjelovanja puka.

— Može li upravitelj crkve mijenjati red nakana? — Može. Svaka shema molitve vjernika treba da ima četiri niza nakana: »za svetu Crkvu, za vladare, za one koji se nalaze u osobitim potrebama« (Konstitucija o sv. Liturgiji, br. 53), te za lokalnu zajednicu

vjernika. Upravitelj crkve mora zadržati sve ove četiri grupe nakana, ali ne mora uzeti nakane samo iz jedne sheme, nego može iz različitih formulara, koje je odobrila crkvena vlast, izabrati pojedine nakane i tako napraviti novu shemu. Jedino na ovaj način može molitva vjernika imati univerzalni karakter i izraziti osjećaje sakupljene zajednice. U votivnom bogoslužju (npr. kod vjenčanja, pogreba i sl.) može se staviti više pojedinačnih nakana, ali se opće nakane ne smiju nikada sasvim izostaviti.

— Smije li upravitelj crkve dodati koju nakanu? — Dakako da smije. U četvrtom nizu nakana mogu ordinariji za potrebe dijeceze i upravitelji crkava za potrebe svoje zajednice dodati jednu ili dvije nakane. Ovdje je najprikladnije mjesto da se izrazi ono što se nekoć molilo u »naređenim kolektama«. Nakane koje odredi upravitelj crkve moraju drugim svećenicima biti dane pismeno da ne bi pojedinci što neskladno izrazili.

— Koliko nakana smije ukupno biti? — Teritorijalna vlast može odrediti najviši broj koji se ne smije prijeći osim u izvanrednim zgodama, kao npr. kod bogoslužja riječi (celebratio verbi Dei) ili prigodom hodočašća. Dolikuje da taj broj ne prilazi 5 ili 6. Neka bude jedna ili dvije nakane iz svake od četiri navedene grupe.

— Kakav treba biti oblik molitve vjernika? — Četiri su sastavna elementa: poziv misnika na molitvu, nakane koje izražava prikladan službenik, sudjelovanje puka i završna molitva misnika. Prikladno je da se molitva vjernika pjeva, ali ako će aklamacije puka pjevati samo grupa pjevača, onda je bolje da se molitva samo glasno izgovara i da cijeli puk govori aklamacije koje na nj spadaju.

— Može li misnik proslijediti Misu za vrijeme molitve vjernika? — U nikakvom slučaju.

Različita druga pitanja

— Može li se odobriti praksa da se dijeli Pričest prije Mise? — Pričest je vrhunac sudjelovanja u Misi. To se mora pokazati i na vanjski način. Ako je kada nužno da se dijeli Pričest prije Mise, prikladnije je da to bude u albi sa stolom, a ne u misnim paramentima.

— Kako se ima vladati zajednica vjernika u pogledu stajanja, klečanja, sjedenja i slično? — Treba se pridržavati odredaba teritorijalne vlasti.

— Kad je Misa s pukom, da li se ministranti moraju upriličiti puku ili se držati starih rubrika koje propisuju da kleče na cijelu osim na Evandelje? — Moraju se upriličiti puku i služiti mu kao uzor.

— Da li odriješenje za mrtve ima biti samo poslije pogrebne Mise, ili može biti i poslije drugih Misa? — Dolikuje da bude samo poslije pogrebne Mise (praesente cadavere).

AUSTRIJSKA LITURIJSKA KOMISIJA

Predsjednik ove komisije je pomoćni biskup Salzburga E. Macheiner. Članovi su: po jedan iz svake dijeceze (osam), jedan predjedan od udruženja za poznavanje sv. Mise, trojica od dijecezanskih stavnika pastoralnog instituta Austrije, tri od liturgijskog središta, komisija za svetu glazbu, jedan od liturgijskog instituta salzburške opatije sv. Petra i tri perita.